

BOUW BERICHTEN

Augustus 2019

I
cultural exchange

WIE ZICH
GELUKKIG VOELT
MET HET GELUK VAN
ANDEREN, BEZIT EEN
RIJKDOM ZONDER
GRENZEN.

GOED DOEL

VRIJWILLIGERSWERK LEVERT ZOVEEL OP

Veel van onze vrijwilligers zijn in het buitenland of gaan binnenkort vertrekken. Intussen proberen wij vanachter de computer de Bouwberichten van augustus te maken. Omdat ik zelf tot de doelgroep behoor voor het seniorproject in Moldavië, hebben mijn echtgenoot en ik dit jaar besloten om als vrijwilliger voor dit project op stap te gaan. Een dag uit deze periode staat als verslag in deze Bouwberichten. Het is beslist de moeite waard om vrijwilligerswerk te doen: je komt zoveel rijker terug in Nederland. Je beseft zoveel beter hoe bevoorrecht je bent. Moldavië is ook Europa en ook daar is het 2019, maar de armoede is overweldigend. En toch, een fantastisch land met heel fijne mensen.

Onlangs woonde ik een lezing bij van een man die op een cruciaal punt in zijn leven ervoor gekozen had om met de Bouworde naar Sicilië te gaan voor langere tijd. Dit heeft destijds veel voor hem betekend. Toen hij terugkwam wist hij wat hij moest gaan doen met de rest van leven. Waar wij in het verleden al een ruim aanbod hadden aan vrijwilligersprojecten in het buitenland, worden de projecten in Nederland ook steeds talrijker en belangrijker. Zo loopt er op dit moment een project in Nijmegen, waar een tiental vrijwilligers uit verschillende landen zich inzet voor een mooie zomer voor mensen met ernstig meervoudige beperkingen. Graag wil ik u veel leesplezier toewensen. Van harte prijzen wij allerlei vormen van ondersteu-

ning voor IBO aan in de vorm van donaties en/of vrijwilligerswerk. Misschien hebt u binnenkort iets te vieren; dan zou een cadeau in de vorm van een gift voor ons werk zeer welkom zijn! Dan kunnen we ons werk langer voortzetten; zowel voor de mensen die geholpen worden als vooral ook voor de vrijwilligers zelf. Laat van u horen!

Veel leesplezier,
LEONIE VAN DE VEN,
Voorzitter IBO-Nederland.

In Moldavië staat het ouderenzorgcentrum van Neohumanist Moldova. Deze organisatie zet zich in voor een beter welzijn voor ouderen in de regio rondom het stadje Strășeni. Regelmatig zetten IBO-vrijwilligers zich hier in, om te helpen met opknappwerk en onderhoud aan het centrum of aan een huisje van één van de thuiszorgcliënten.

Intussen hebben we ook kennis gemaakt met Doescha, de buurvrouw die zich een beetje bekommert om Akolina van tweeënnegentig. Deze Doescha heeft een lunch voor ons klaargemaakt en even later zitten we samen met Andrei te eten bij haar. We krijgen er zelfs een glaasje zelfgemaakte wijn bij. Akolina komt er ook bij zitten en naarmate de wijn gedronken wordt, krijgt zij steeds betere zin. Er verschijnen blosjes op haar wangen.

Na dit oponthoud wordt het hele huisje behandeld met primer. Het ziet er nu allemaal iets beter uit, maar het blijft moeilijk om van niks iets te maken. Andrei heeft het ijzer van de stoof, het rooster, met stucwerk vastgemaakt; dat houdt waarschijnlijk nog geen week... Morgen gaan we schilderen.

Wanneer we klaar zijn en gaan opruimen, komt Doescha weer. Ze heeft eten voor ons klaargemaakt: radijsjes, tomaten, augurken, drie soorten kaas, een blikje vegetarische paté, komkommer en verschillende soorten brood. Er komt weer een glaasje wijn bij, dit keer rode, en Akolina drinkt lekker mee. We horen dat Doescha negenenzestig is en kinderen in het buitenland heeft. Dat is hier bijna met iedereen het geval, ook de kinderen van Andrei wonen niet in Moldavië. We horen ook dat Akolina nooit getrouwd is geweest en geen kinderen heeft. Ze is helemaal alleen.

Nadat we al het materiaal in het huisje gezet hebben, gaan we rond vijf uur terug naar Strășeni. Iedereen, op Vlada na, is al weg. Dan volgt het standaard programma; eten om zes uur (worstjes, koude erwten, puree en als drank thee) en daarna een loopje naar het centrum. De kiosk is open en ze hebben zowaar een kaart van Moldavië en van Chisinau. De eigenaars van de plaatselijke doe-het-zelfwinkel begrijpen snel wat we nodig hebben en met een vertaalprogramma op de telefoon wordt de rest duidelijk. De mevrouw wil weten wat we hier doen en even later blijkt dat ze een vriendin is van Katja, de projectcoördinator in het tehuis. Dan gaan we terug naar onze blokhut om nog wat te lezen. Gelukkig hebben we veel boeken meegenomen. Morgen gaan we verder met het opknappen van het huisje van Akolina.

MET DE KLAS NAAR POLEN

PROJECT WYSPA

Het Rudolf Steiner College in Rotterdam neemt al 10 jaar haar leerlingen via IBO mee naar een project in het buitenland. Leerkracht Madelein van Woggelum doet verslag.

Voor de 10e keer organiseer ik dit jaar 'de eindreis' voor de leerlingen van de 4e klas vmbo-t van het Rudolf Steiner College in Rotterdam. Tijdens deze reis willen we altijd graag vrijwilligerswerk doen, in een land waar deze leerlingen misschien minder snel op eigen initiatief heen zouden gaan. Zinvol werk, interactie met de plaatselijke bevolking en niet te ver bij Auschwitz vandaan zijn voor ons de drie criteria. In Polen zijn we al veel vaker geweest, maar *Wypsa* in Chorzów was voor ons een nieuwe locatie.

We landden maandag aan het einde van de middag in Katowice, waar Magda van *Wypsa* ons op stond te wachten. Na een busritje kwamen we aan bij de locatie. Het kwam ons voor als een grote, groene oase in een wat grauwe, door de steenkolenindustrie aangetaste stad. We werden vriendelijk en gastvrij ontvangen. 's Avonds maakten we onder begeleiding een wandeling door de stad. De volgende ochtend werden we aan het werk gezet. Kratjes prepareren om bloemetjes in te zetten, een meubel maken van pallets en onkruid wieden. Na het werk volgde de smakelijke, warme lunch en was er wat vrije tijd. 's Middags kwamen de kinderen. Het project is een 'Wypsa' (eiland) voor kansarme kinderen uit de buurt.

De kinderen komen 's middags om daar huiswerk te maken, activiteiten te doen en te eten. Samen met de mensen van het project hadden we een soort lesje in elkaar gedraaid, waarbij onze leerlingen en de Poolse kinderen wat van elkaars taal zouden leren. Daarna voetballen! De volgende ochtend voltoiden we onze werkzaamheden. In de middag bezochten we Katowice. Vrijdag gingen we op pad naar Auschwitz en Krakau. De volgende dag vervolgden we onze weg, per trein naar Berlijn, waar we nog tot maandag zijn gebleven. We hebben een ontzettend leuke en nuttige tijd gehad.

BOUWKAMP IN GEROLZHOFEN

AD VAN GEEST,

Bouwgezel in 1970

In 1970 hoorde ik (23 jaar oud) van het bestaan van de 'Internationale Bouworde' in Nijmegen. Informatie ingewonnen, inschrijfformulier ingevuld en al snel 'goedgekeurd' om mee te mogen. De kampinformatie kwam al snel in de brievenbus, waarin ik las dat het project waar we met de bus naar toe gingen in Gerolzhofen lag, tegen de grens van Oost-Duitsland. We zouden er 'Siedlungshuizen' bouwen. Uit de brochure: "Siedlers zijn overwegend arbeiders en het gaat er vooral om minderbedeelden te helpen. De bouwgezellen helpen de mensen bij alle mogelijke bouwwerkzaamheden. Plaatselijke toestand: men zal een landelijk milieu aantreffen, maar ook een arbeidersmilieu."

We hebben het gezien en meegeemaakt en hoe! Negen bouwgezellen, twee assistenten ('meisjes die kookten') en kapelaan Piet van Gorp als begeleider. Na enig googelen, vond ik informatie over Piet, die in juni 2016 zijn 50-jarig priesterschap heeft gevierd.

Wij werkten aan het bouwen van huizen. Het bouwen door de gezellen werd onder deskundige leiding van een plaatselijke aannemer gedaan. Kruiwagens aandragen met cement, grote hims-stenen sjouwen en alle andere activiteiten die horen tot het 'bouwvakken'. Spierpijn alom in de eerste dagen van onze

werkzaamheden. We hebben stevig 'gebuffeld' tijdens deze zware arbeid. Geen van allen waren gewend aan dit zware werk, maar we hebben ons, voor zover ik mij herinner, er goed doorheen geslagen.

In de vooraf gestuurde informatie van de Bouworde stond ook dat in onze vrije tijd 'contact gelegd kan worden met de plaatselijke jeugd, die een eigen filmclub heeft'. Welnu, geen film gezien maar wel gevoetbald tegen de plaatselijke voetbaljeugd. Ik kan mij niet meer herinneren wie er gewonnen heeft, maar dit is niet belangrijk. De verbroedering tussen ons was veel belangrijker en werd onder menig biertje gevierd. En natuurlijk een goed contact met de toekomstige bewoners, die af en toe eens kwamen kijken hoe de stand van zaken was.

Als ik mijn oude foto's bekijk, komen de herinneringen weer boven. Hoe zou het met mijn medereisgenoten zijn? Hoe is het vergaan met de mensen die er zijn komen wonen, nadat de huizen zijn opgeleverd? Al met al: geweldige weken, die ik voor geen goud zou hebben willen missen.

Vlak na dit Bouwkamp had ik mij voorgenomen terug te keren bij de Bouworde. Helaas door

Bent u of kent u één van de medebouwgezellen van Ad? Laat het ons weten! Als u het leuk vindt, brengen wij u met elkaar in contact.

LEGAAT

Steeds meer mensen besluiten (een deel van) hun nalatenschap te schenken aan een goed doel. Omdat ze het belangrijk vinden dat er ook na hun overlijden wordt doorgewerkt aan het ideaal dat ze hebben. Zo dragen ze ook na hun overlijden bij aan een betere wereld. IBO-Nederland ontvangt ook af en toe een legaat. Daar zijn we dankbaar voor. Als kleine stichting kunnen we met een relatief laag bedrag al erg veel doen.

Wilt u meer weten over nalaten aan IBO-Nederland? Kijk op onze website www.ibo-nederland.org bij informatie voor erfstaters of neem contact met ons op via info@ibo-nederland.org of 024-3226074.

VOORDELIG GEVEN

Maakt u al regelmatig een gift over aan IBO-Nederland? Denk er dan eens over na om een overeenkomst tot periodieke schenking af te sluiten. U legt daarin vast dat u (nog) minimaal 5 jaar een door uzelf te bepalen bedrag aan IBO schenkt. Voordelig voor IBO, want zo'n overeenkomst geeft financiële zekerheid. En voordelig voor u: de gift die is vastgelegd in deze overeenkomst is volledig aftrekbaar van de belasting.

Neem voor meer informatie gerust contact op met IBO-Nederland op 024-3226074 of via info@ibo-nederland.org.

Geboren:

Vieve

We kregen goed nieuws van ons bestuurslid Lydia Verstraate: op 31 maart is haar dochter Vieve geboren.

We wensen de prille ouders veel geluk met hun prachtige meisje. En we wachten nu al in spanning af voor welk IBO project ze over 16 jaar zal kiezen! :-)

COLOFON

Dit blad is een uitgave van Stichting IBO-Nederland en wordt drie keer per jaar verstuurd aan belangstellenden en donateurs. De Stichting is lid van de Internationale Bouworde (IBO) en heeft als doel vrijwilligers te koppelen aan lokale projecten voor mensen die hulp behoeven, ongeacht hun nationaliteit, etniciteit of levensbeschouwing. Stg. IBO-Nederland is geregistreerd bij de Kamer van Koophandel te Nijmegen onder nummer 41055227. Giften komen voor belastingaftrek in aanmerking. Ter zake van legaten is de stichting gerangschikt in de zin van art. 24, Successiewet 1956. De ontvangst van giften van €100,- of meer kunnen, indien gewenst, schriftelijk worden bevestigd.

Maak je gift over naar: NL27 INGB 0000 8607 00 t.n.v. Stg. Bouworde Nederland

Het bestuur wordt gevormd door:
Leonie van de Ven (voorzitter),
Lydia Verstraate en Paul Taris.

Stichting IBO-Nederland
St. Annastraat 174
6524 GT Nijmegen
tel.: 024-3226074
e-mail: info@ibo-nederland.org
website: www.ibo-nederland.org

ISBN 1568-3028